

VORE DET...

Vore det fågelskri eller
ungflicksnyftning,
vore det gälla smärteskrin eller
halvkvävda stön —
men det skriker bara, varken
kärlek eller smärta,
det hugger plötsligt till på det
lugnaste stället
och bryter av den ton de tåligen
vant sig vid
även i lidandet.

Det är inte gladornas skrin,
det är inte det undrande gnällandet när
ett barn får stryk,
det är inte döds-skriet i vildmarksdalen
det är cirkelsågen som
skränar vid vattenfallet,
det är vårt eget varas barn och vi måste
lära oss döda det.

Men hur, med vad slags vänlighet, vad
slags förgiftad kärlek

här, mellan dyster granskog och
reglerat vatten?

Det är sanningens röst som dödar oss
medan vi dödar.

Den talar tydligt.

MICHAEL ROBERTS.

*Tolkning från engelskan
av Gunnar Ekelöf*